

[Duborg.]

om selve Grundskyldbekættningen har jeg jo været ret stærkt inde paa og skal derfor ikke vende tilbage til dem. Der findes i Lovforslaget en Bestemmelse om, at der fremtidig skal foretages Vurdering hvert Aar, og jeg tror ogsaa, man maa erkende, at det er nødvendigt med en aarlig Vurdering, naar Vurderingen skal have en saadan Anvendelse, som her er foreslaaet, men der er Grund til at gøre opmærksom paa, at en aarlig Vurdering paa et saa nøjagtigt Grundlag, som man maa forlange, vil kræve en mægtig og meget kostbar Administration. Det er fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Lundberg fremhævede, at hvis Vurderingen skal gennemføres, saaledes som Lovforslaget forudsætter, vil der fordres et kæmpemæssigt Personale ude over hele Landet, og jeg tør ogsaa nok sige, at der vil gaa mange Aar, bogstavelig talt mange Aar, før Værdistigningsafgiften ved den fuldstændige Konfiskation af al Værdistigning kan dække blot Omkostningerne ved Vurderingen. Det vil koste adskillige Millioner at gennemføre en aarlig og saa nøjagtig Vurdering af samtlige Grunde i Danmark. Vi maatte saa i Virkeligheden have en Boniterings-Kommission med alt fornødent Personale evigt siddende. Naa, men det maa de jo tage med, der er blot Grund til at gøre opmærksom paa, at saaledes vil det blive. Men hvorledes vil man i det hele taget kunne foretage en saadan Vurdering, naar man ikke har nogen Handelspris paa Jorden, og Jorden saaledes ingen Handelsværdi har. Det er vel Meningen, hvis man i det hele taget har gennemtænkt dette Spørgsmaal, at man vil bruge en lignende Vurderingsmaade for Landbruget, som der i Lovforslaget er foreslaaet for Skovene, idet man gaar ud fra Normaludbyttet. For Landbrugets Vedkommende maatte det vel betyde, at man lader et eller andet Institut, som f. Eks. Landøkonomisk Driftsbureau, der fører nøjagtige Regnskaber, hvert Aar foretage en Beregning over, hvad Udbyttet er — eller hvordan man nu vil bære sig ad —, og saa benytter det som Grundlag for Vurderingen. Ja, men har man i Grunden forestillet sig, hvilke Følger det vil have? Efter Lovforslagets Ordlyd om Skovenes Vurdering skulde det bl. a. have til Følge, at der f. Eks. i en Periode som den, vi er inde i nu, ingen Skat skulde være paa Jord, for den giver intet Normaludbytte, og i andre Perioder maatte den selvfølgelig paa den anden Side blive forholdsvis høj, naar der i enkelte Aar kommer et meget højt Udbytte. Altsaa, Brugerne ved for det første ikke ved Over-

tagelsen af en saadan Ejendom og kan ikke vide, hvad de skal betale, men de kan dog sige til Beroligelse for sig selv, at det altid vil staa i et vist Forhold til Normaludbyttet. Men hvorledes skal Stat og Kommune, for hvis Indtægter dette dog er grundlæggende, kunne opstille Beregninger og Budgetter for et kommende Aar, naar de ikke Aaret forud ved, om de faar 300 Mill. Kr. eller 50 Mill. Kr. ind som Grundrente? Og det er faktisk det, der kan ske, saaledes som man her gaar frem. Handelsværdien kan man ikke regne med, naar der ikke kan handles med Ejendommene, og det er jo udelukket, naar de ingen Værdi har — ja, de har en Brugsværdi i den Forstand, at man køber de Ejendele, der er paa dem, og saa sørger selvfølgelig Brugeren for, naar han skal afhænde dem, saa vidt muligt at faa betalt Værdien for disse Ejendele, men selve Grunden har ingen Værdi og kan ingen Værdi have, for en saadan skulde øjeblikkelig give sig Udtryk i en yderligere Værdistigningsskat. Derfor er det ogsaa rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Lundberg spurgte, hvorledes man finder selve Værdistigningsskatten, naar der ingen Værdistigning konstateres, idet Grunden i det hele ophører at have nogen Værdi, og jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den ærede Forslagsstiller, hvorledes man finder Værdien af disse Grunde, naar der ikke kan handles med dem. Det staar for mig som en fuldkommen uløselig Opgave. Man kan ikke tale om Værdistigningsskat i Forbindelse med Konfiskation; det bliver en Ekspropriation af Grunden, der sker, og Grundejeren, i dette Tilfælde Staten, fastsætter saa vilkaarligt sin Afgift, men Værdistigningsskat er det ikke; det er ikke noget korrekt Udtryk.

Dernæst er der Spørgsmaalet om Formueafgiften, et Spørgsmaal, som er af ikke mindre Betydning, maaske af endnu større Betydning. Den højtærede Minister var noget inde paa det, og jeg tror i og for sig, at det ikke er saa langt fra det rigtige, naar Ministeren bedømmer den skattepligtige Formue til ca. 7 Milliarder Kr.; jeg er dog tilbøjelig til at tro, at den vil være lavere, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, det er mindre væsentligt i denne Forbindelse; jeg tror dog, den ligger lidt lavere. Men der er et Forhold, som man ikke maa lade ude af Betragtning, og som jeg har fremsat en enkelt Bemærkning om tidligere. Hvis der var politisk Mulighed for Gennemførelsen af et saadant Lovforslag, vil selvfølgelig, før Loven gennemføres, al mobil Kapital forlade Landet; ingen Kapital, som ikke er bundet til at blive her;